pag. 392.

rallarelwat, kõigest mõisa orjusest, kelle pidi joonma, mida rele ka omagi põime-juurid, hõõmelaga rohmi tegema olliva. Seeni kui kõik nee orja õiä toimetadur jõiva, — läk ejõrtaig mõõdä, ja ka kõige noorembal relenaajal fündi poig, kellest fõa-fodfole visti-poig foi. ——

Nüüd, kui kõik orja kindrolid toimetada olliva, velmist temä hennäst kõrd mineli päält, omma teenistüste. End nüüd talli reel tälle meelde, et rona hala loo pääl Korterin om, nüüd päält enne õiä-lahku, nui te oma õnfomba relenaaje rinna piimä toop. — Nüüd olli kindrallel kuhuminne ja otsste tegemine: Kumb om õnfomb relenaane? Kõigel kolmel relenaajal olliva kült ümewä latte, — end kumma rinna piim on rostaline, et rona hala loo pääl õiä läät. See aji tahtte oruttu. Kindrallil olli kurja kindrolli võimo te nüüd mõõgaga, kõige fugune rõõmer, eda folajat orjäst ärolidur tetä, mis ta ennegi aji tahtte. Nui uute temä ütel lahtumile päära hommongul oma rele, nisu relenaaje, omma kortsi, õttelui fumalaga jätmiise kodo kohe te elmalt oma kolm relle taba taade üttfindä jätt õtjeui vengi, mis muilogi nalja-tooni tallitedi.

Nüüd naiji temä aji läbi rõtme mulgu kombreerte, ja te nägi pääl ommi relgi kolmekeelde, rinnatfüllu foisrat, kon ejõnt reli omma noorenabe kaskuft, roo raft ja pahtaft tälle räljä nidi näütämä. Kõige ranembat relel olli kolm naiste-fugu-lüget, vihmaga ülle-olge fõlan, mis nõudär, et ta jõ omma, enne abi elle naift meer olnu om. Fõrjet relel olli kats naiste-fuga lüget vihmaga ülezola fõlan, kolmandamal kõige noorembal üt ainutlene, nüga kõrd jõ kolur om. Nüüd nats „fõa-reli" ka relenaaje midägi, läbi rõtme mulgu kaama. Kõige elmalt kui ranemb relenaane, — jõ mis ta nägi, pend teda nia hätenema, jõ ta haard oma näddelj rõtme mulgu mant wortsi ära. Nüüd olli kõrd tõist relenaa je kõen, kes ka muigi karwa, omma rahi-ometit pita er tikka. Seoft talli kõrd kolmandama relenaaje kätte ninä lõõlegi tulli häbi mina polgebe, kost et ta fõla nägi, mida ta mõtledai er tikka. Üksji relenaaine ei julga midägi, omaft nägemisest, tõine tõise käest küsida. —

Ilma fõna-laurmada, kuhu tema rele dotterist rälli, ja käsk nüüd relenaajat kombrehe minnä, kuna ta kõõke efi rõõlä talli, ussigi tappa nüüd. Nüüd läte tema jälle efi edimalt rõtme-mulgu mann, kaebti piimä fõse, ninu nägi, et kõige rauembat relenaajat kolm meeste-fugu-lüget rihmaga üle-ola kaalan olli. Fõisel relenaajal olli kats meeste-fugu-lugist, rihmaga, üle-ola kaalan, ent kolmandamal, üte ainutene, nüüga kõrd ja kolur olli. Kindrallil olli nüüd okfur käen, mumb kõige õnfamb relenaane om. Oppani tunnistaje käsk tema ka reljal, ommi naiste nein-sä faifule kaskuft ja pahtuft filmitfalä. Kogoni häbendellen pääd rauemb reli oma nina rõtme mulguft kõiwale, ja nefl maine reli tegi kõõfamma, ent nooremb relegi olli õige kõõlin, et ta nüüd kõa teedä foi, mis ta enne ei olen mitte uskun, kui ta midägi ommi filmiga kolur näinu. —

Nüüd nõuer kindrall oja mineji pääl, kõige nooremba relenaaje käest üte kortina, oma rinna-piimä, millega ka kindrall, kui neid fumalaga olli jätnü, fõõnaid mine mä läte. Kui kindrall foe pääle foi, — talle ka ronajast pääl mann, ninu nõuer kõige õnfamba relenaaje rinna piimä, mida ka kindrall tälle rasti kätte and. Selle mõõle foi ranel potal räega kuo-meel, ja ta läk õige vahuga robo-loo pealt, jäädänärte ojä, nenu õigus-tee foi kõigele elmale üle peletera-loo, jällegi rallale. — End kindrall foi, kui rohwa rõpineer, ka fõlle teo läbi jõoma-ülemba, kõige rohwa, jõ reinjide pook nitetur jõ orwustedur. —

Ehk te oma rulakõõgiga Null Nodo kaupur niibi, se ole kumingor tema pääle kõgi pohane, enge nõõlegi real rõõmer, kui kindrall tälle koik oma tredaägi, ja kodotte tõimehst ojä jäturter. — Kindrall olli fuimoni omow emm jõ ometin, kuna ka tema rele oma kindma kõna maan feima jõiwä, jõ kõigele raeble calla rohwale fedä rõrd. Nõrd nimefewa teta, mis neile neide efi kuija olli teinü. — ——

„Prii on meer jõ prii on naene,
„Prii on rikas, prii ka waene,
„Aga fürgi ojjab weel,
„Koorukta raima jõ meel!"

J. Sandra.